
Zlato i ze sprintu? Není cílem

Zlato i ze sprintu? Není cílem

15.10.2009, rubrika: Sport - Kraj Hradecký, strana: 6, autor: LENKA KLIMPLOVÁ

Mistryně světa v orientačním běhu Dana Brožková se teď těší, až bude moci používat obě ruce

Jičín - V posledních dvou letech se Dana Brožková stihla stát dvojnásobnou mistryní světa.

Loni na světovém šampionátu v Olomouci zvítězila na klasické trati, letos v Maďarsku běžela poprvé také závod na krátké trati. A vyhrála. I kdyby závodnice jičínského klubu už nic víc ve své kariéře nevyhrála, zapíše se do dějin, a to nejen domácího, orientačního běhu - v třiačtyřicetileté historii světových šampionátů z Čechů na dva tituly nikdo nedosáhl.

Navíc se může pochlubit tím, že je má ze dvou disciplín, a nyní jí chybí už jen ten ze sprintu. Může ho získat už příští rok, kdy světový šampionát proběhne v norském Trondheimu. „Nemám ale za cíl vybojovat tituly ve všech disciplínách. Ale bylo by to hezké,“ říká rodačka z Rovenska pod Troskami.

* Se svými dvěma individuálními tituly mistryně světa jste bezesporu nejlepší českou orientační běžkyní historie. Považujete se již nyní za českou legendu tohoto sportu?

To snad ani ne. Z obou titulů mám samozřejmě radost, ale neporovnávám se s nikým.

* Který z těch titulů bylo obtížnější získat a který pro vás znamená víc?

Myslím, že se to nedá porovnat. Letos trval závod na krátké trati pětadvacet minut, minulý rok na klasické trati přes osmdesát. Oba závody jsem musela běžet naplno a bez chyb. Minulý rok jsem na sobě cítila velký tlak, protože se s dobrým výsledkem počítalo, šampionát byl doma. Ale obou titulů si cením stejně.

* Z individuálních titulů vám chybí už jen ten ze sprintu. Budete o něj příští rok namistrovství světa v norském Trondheimu usilovat?

Ještě nevím, které disciplíny si na příští rok vyberu, ale sprint to možná bude.

* Norské terény budou pro kontinentální orientační běžce hodně obtížné. Plánujete předMS v Norsku nějakou speciální přípravu?

Náročné terény to rozhodně budou. V Norsku jsem byla už několikrát na soustředění s reprezentací a příští rok hned, jak roztaje sníh v Trondheimu, tedy asi začátkem května, se tam chystáme znovu. Je potřeba zvyknout si na jiný způsob mapování i orientace v terénu. Po fyzické stránce je nutné trénovat v měkkých podmáčených terénech, protože kolem Trondheimu je spousta bažin. V Čechách jsou podobné terény u Sokolova a na Šumavě, proto možná vyrazím trénovat i tam.

* Vraťme se k letošní sezóně. Kromě zlata na krátké trati jste na mistrovství světa skončila čtvrtá na klasické trati a ve štafetách jste dofinišovala českému týmu stejně jako loni pro páté místo. Co chybí k tomu, aby se česká štafeta žen opět probjovala na stupně vítězů, na což čeká už čtrnáct let?

Letos byla naše štafeta hodně blízko. Proto věřím, že příští rok by to už mohlo dopadnout. Menší úspěšnost české štafety bude trochu tím, že dnes se běhají tříčlenné štafety a tři dobré závodnice má spousta zemí. Když se běhaly štafety čtyřčlenné, nechci říci, že to bylo lehčí, ale ta jedna závodnice navíc mohla dělat rozdíl.

* V celkovém hodnocení světového poháru jste letos skončila osmá. Před finálovým závodem jste ale ještě byla na páté pozici s nadějami na vylepšení konečného umístění. Finálový závod byl totiž bodován dvojnásobně. Vy jste v něm však kvůli zranění nestartovala. Co se vlastně stalo?

Výborně jsem rozběhla sobotní závod na krátké trati, ale při postupu na jednu z posledních kontrol, jsem se smekla a opřela o ruku. Hned mi blesklo hlavou, že to bude možná zlomené. Už jsem v té ruce neudržela mapu amusela si ji přehodit do druhé. Naštěstí to do cíle bylo jen nějakých šest set metrů, a tak jsem i přes to zranění doběhla na třetím místě. Hned po doběhu jsem šla za lékařem, ale ještě než jsem se dostala na rentgen, proběhlo vyhlášení a byla jsem vybrána na dopingovou kontrolu. Teprve na rentgenu se potvrdilo, že ruka je zlomená, a tím se rozplynuly naděje na start v nedělním finálovém sprintu. Samozřejmě, že mě to mrzelo, ale stanou se i horší věci.

* Kdalším vašim úspěchům letošní sezóny patří šesté místo na červencových světových hrách na Tchaj-wanu. Jak se vám tam závodilo?

Závody nebyly těžké ani tak mapově, jako podmínkami. Bylo teplo a vysoká vlhkost vzduchu, v takových podmínkách se těžko závodí. Ale atmosféra světových her byla dobrá a lidé tam úžasní.

* Hodně cestujete, a nejen s orientačním během. Prý se teď chystáte do Laosu?

Každý rok s přítelem vyrážíme na tři týdny poznávat něco nového. Letos to bude právě Laos a Kambodža. V Laosu projedeme jeho jižní část od Luang Prabangu dolů a v Kambodže se chystáme hlavně na Angkor Wat a pak k moři. Minulý rok jsme byli v Ladaku, což je severní část Indie a říká se jí malý Tibet. Nejnižší místo je tam 3 500 metrů nad mořem a v těch tvrdých podmínkách k životu tam žijí úžasní lidé. V rámci kmotrovství na dálku tam podporujeme jednoho mníška ve studiu a ráda bych se tam podívala ještě jednou, třeba až vyrostete.

* Když tak hodně jezdíte po světě, jak často se vůbec dostanete domů do Rovenska pod Troskami?

Nedávno jsem spočítala, kolik víkendů v roce strávím na závodech a soustředěních, a vyšlo mi číslo 29. Dalších deset víkendů v roce trávím v Rovensku, ale není to pravidelné. Třeba dva víkendy v prosinci jezdím domů, ale pak se dva měsíce, třeba v červnu a červenci, do Rovenska nedostanu.

* Co kromě orientačního běhu a cestování patří mezi vaše koníčky?

Ono už toho moc víc nestíhám, ale ráda čtu, teď zrovna detektivky Agathy Christie se slečnou Marplovou. A když mám víc času, tak ráda vařím a pečů.

* Studujete třetím rokem postgraduálně obor molekulární biologie, genetika a virologie na **2.lékařské fakultě Univerzity Karlovy**. Jak se vám daří skloubit vrcholový sport s doktorským studiem?

Výhoda je, že si mohu rozvrhnout čas, jak potřebuji. Proto většinou trénuji dopoledne a odpoledne a večer pracuji v laboratoři. Velkým plus je i pochopení mého školitele, který sám také sportuje.

* Kolik vám do konce studia zbývá?

Když počítám i rok, který právě začal, tak mi chybí ještě dva roky.

* Úspěch znamená pro sportovce i peníze od sponzorů, lepší podmínky v klubu. Platí to i v případě orientačního běhu?

Trochu určitě, ale nic závažného to není. Tím, že nejsme olympijský sport, je problém sehnat podporu.

* V reprezentačním družstvu je i vaše mladší sestra Radka, která loni na šampionátu v Olomouci získala bronz na krátké trati. Trénujete spolu?

Nedaří se nám sejit na všechny tréninky, ale ty nejdůležitější chodíme spolu. Pomáhá nám to se pořádně vyhecovat, což je u těchto tréninků důležité.

* Na co se teď nejvíce těšíte?

Asi na to, až si za čtyři týdny sundám sádku, budu moci používat zase obě ruce.